

FLYVERØNNEN I MARIE MAGDALENE

af Helge Qvist Frandsen

Marie Magdalene kirke er bl.a. berømt, fordi der i mange år voksede et kraftigt rønnetræ over våbenhusdøren.

Midt i 1800-tallet skrev sognets præst i kaldsbogen for Marie Magdalene sogn:

”Over den udvendige kirkedør står et rønnetræ, som er vokset ud af muren gennem en sprække. Det når for tiden (1848) over våbenhusets tag og er ved en jernring i muren fastholdt til væggen. Dette træ må have stået der i mange år og nævnes her som en kuriositet, da det ser ud, som om det var vokset ud af selve stenen. Det står der i al fald som et smukt symbol på kirkens liv.” En senere præst tilføjede, at der i 1897 viste sig et lille skud fra bemeldte rønnetræ midt for døren.

En flyverøn var forbundet med megen overtro, da man mente, at den i modsætning til de almindelige træer ikke var befængt med ondskab, når den ikke havde rod i jorden. Man har derfor forsynet ploven med lidt af træets ved, så at der kunne blive frugtbar, hvor den pløjede. Man mente også, at det ville fremme lillesøsters lykke, hvis der blev anbragt en stump flyverøn i hendes vugge, ligesom det angiveligt skulle hjælpe mod tandpine, hvis der kom en stump i den hule tand.

I 1951 måtte man forsyne våbenhusgavlen med 2 kraftige støttepiller, da flyverønnens rødder, der efterhånden havde fundet vej helt ned i jorden, truede med at ødelægge gavlen. Det var ikke så let at få Nationalmuseet med på denne plan, da museet fandt det forkert at foretage en så omfattende ændring af gavlen på grund af et par træer, ”hvis tid alligevel var begrænset”.

Efterhånden som rodnettet havde udviklet sig, var det muligt med jævne mellemrum at foretage en nænsom beskæring af træerne, men omkring 1970 gik det vestligste træ ud, og efter nogle år med mange blomster og bær måtte det andet træ også give op. Menighedsrådet gjorde, hvad man kunne for at redde det. Man konsulterede en meget kyndig forstmand, men forgæves. Træets tid var omme. Nogle meget tørre somre sled også på det. Man havde erstattet gravene tæt ved kirken med en ralbelagt plads, så at det ikke blev vandet så godt som tidligere, og den tiltagende luft-

forurening har vel også hæmmet vækstbetingelserne.

Det udgåede træ blev fældet omkring 1980, og nogle år senere blev de sidste rester fjernet og gesimsen reableret, og vi kan nu glæde os over det gamle solur, der havde været delvis skjult.

Historien om Marie Magdalene kirkes flyverøn er stadigvæk med i mange turistbrochurer, og mange af de turister, der besøger kirken, spørger om, hvad der er blevet af flyverønnen. Derfor bestemte vi i menighedsrådet at lade fremstille en mindetavle om flyverønnen, som vi satte op i våbenhuset til højre for indgangsdøren til kirken. Her har vi opstillet en dekorativ del af rønnebærtræets stamme sammen med nogle billeder og min beskrivelse af historien.

Engang kom en af sognets beboere og bad om et lille stykke af det nedtagne rønnetræ, som han ville bruge til et lille kors, som han ville bære på sit bryst. Det fik han, men jeg tænkte ikke videre over det, før vedkommende, der forlængst var rejst fra sognet, en dag dukkede op og endnu engang ville sige tak for det lille stykke af rønnetræet, der nu havde reddet hans liv. På en køretur over Fyn var han tæt på at blive torpederet af et lastvognstog, men takket være hans lille kors var han i sidste øjeblik blevet skånet for en påkørsel, der kunne have kostet ham livet.